

Las aligas del any vuyt.

una llàgrima a Girona!..

Shane... Thecul... Phases.

Veniu a mi, ts que un dia
La esclavitut sentiseu afrontora
Qui en nostre cel regia:
Atoy la liva mia
Dels martirs de aquell temps remou la Uora.

Entre las cendras del volcan, apenas
Lo nou Atila colorat pujava,
I al crit d llibertat, de las cadenas
Al vell nion assombrat los claus reblava;
Cuant, aliga altanera,
Volant sobre la valla,
La feu aleteja, dalt sa bandera,
Rembrantlo d un dituvi de metralla;

T'estremunt al ventut dintre sa garra
Lo manto dels seus reys, fusió de garra.
Iberia sols no 's causa

Seguidament cridantlo a las arenas.

Atleta que respira

No mei d'independència, si que las penas
Son feixos d'encenalls que alçan la flama
Del patrio amor, corrent pel circo, brama
Desafiant el Colos fill d'la glorià.

Veniu, y la veigansa

Al recordar ab los sonchs per la ira,
Deixentse dels heroes la memoria,

La forca que te inspira,

Veu d'las tempestats, dona a'ina tisa.

Miracles, allà van, las àligas altivas!...

Las du la tempestat, la trompa n'es lo tro;

Dels bechs la sanche regala, la sanche d'las captivas.

Las copas, d'carn plenas, fressejan la del lleó.

La tempestat, las porta batent sas negras alas,
Del llamp las fuetadas son llum del seu fanal,

La mort y lo extermini, lo incendi son llois gales,
Cadavers a milers del heve i pedestal.

Cel Pirineu rodolau... De dalt d' las montanyas
Ecupen orgullosas d' Espanya los butxins;
De sang sempre bonytas estripan las entranyas,
Sobre 'ls llois d' vint sigles tirantlas a bossins.

Lo dia d' maig arriba!... alio d' las cadenas
Del somni voluptuos desperta 'l lleo' dormit:
Las poderosas crins espolia en las avenas,
Aujorda 'ls firmaments, rodantli, 'l seu rugit.

De isa tremolant, los ferros vils pateja;
Creuentlos ab las mans potents, d' non rugen;
A cada auell qui 'en trenca, un aligot trosseja!...
Verayansa y llibertat... pels ayres ne breusenç.

Que son los brams de rabia que lo univers atronan?
Que son cupas despallas y restos imperials?
Las sobras del festi de independencia sonan
Del Bredy d' Baileu las horas inmortals.

Un altre crit... victoria!.. honor a Sagossa!..
Conta-me las vengleras que llauran sos gegants!..
La moderna Sagunto cagque!.. desde la fossa,
La sanche, altiva espolsa al front dels seus tirans.

I la vengansa brota; del pla, del mont devalla
Com sobre 'ls huracans los dalls de tempestat:
Ciutats, castells y pobles, las pedras fan batalla!..
La patria es home tot!.. vengansa y llibertat!..

Hills del imperi, César! los fronts sota las clàmides!..
Los camps d'Espanya ferman trençadas las legions!..
Hont son los invencibles?.. Marengo y las Piràmides
En mitg del fanche vossegan los irritats lleons.

- Me' imposta?.. avant las àliges! legions noves arriuan,
La fossa al valor mata, las àliges avant!.. -
Misericòrdia, orguell! las plantas podadas mes se arriuan,
Lo amor patriò mes creix dels mastins al tallant.

La venen, ja se acostan, firona a la muralla!...
Ton noble crit exolta, esclau d'ell, lo anticli mon!...
Responga a 'llurs canons, cascadas & metralla;
Si caluen tas murallas, tor fills murallas sou.

Ja arriuan, la victoria creyent assegurada,
Las urpas assassinas s'en van a tot esquit;
Podola la primera que 'l toca al sol tallada,
Los fossos plens & sanchs anegan al vensut.

Miran! pels camps ja fugen dispersas, espantadas,
Las aligas primeras, del llamp las filles sou!...
Las aligas segonas, about "Eparsecadas
At peu & las murallas... la veu dels morts respon.

- Me importa " Avant las aligas! legions noves arriuan,
La fossa al valor mata, las aligas avant!...
Misericò, orgull! las plantas podadas mes se arriuan,
Lo amor patriò mes creix dels martiris al tallant.

Salut, nova Numània! salut, heròica tomba!

Las cenizas brotan llors, al cel toca 'l cimel!...
La gloria es de la patria, sangranta ta hecatomba,
La fama crida a veus, tu sola la immortal!...

Que cercan sigas aligas en mitg del cementiri? ..
Que cassan entre 'ls rochs que un jorn foren ciutat? ..
Tal volta 'ls enemics per duclos al martiri? ..
Cadavers son los heroes! la peste 'ls ha segat.

La peste, sola la peste, que 'ls aligots de Lodi,
Per ells sols eran canya que tronca lo heresia:
Miraudos! los ulls morts flamejan plens del odi,
Que al fruit del seu beuysi lo mon despertara.

Callau! rifaga ardent la forca nit claveja;
En alas ve del llamp, callau los elements!
Es Alvarez!... de sanch un vel en torn rogeja,
Densa bandera negra trencada sobre 'ls vents.

Salut! salut al heroe tan gran com sa mortalla!
Stema gloria al martiri! salut gobernados!...
Si 'ls crits de ta agonía ton asesino calla,

La patria't done, honorada, un temple en cada cor.

Ascolta!... als crits del àliga de nou per tot atronan
Bugits & sabia fera que llansen los lleons.

Las veus de cent batallas pel Pirineu vessonan;
Victoria!... desde'l cim tremolahi'ls grillons.

A ells! a'la cassera! la fiera ja recula;
Anem acorralantla, correm fins al seu niu!...
Lo crit & independència pels gels del host ciruda!
Sentint nostre victoria, la Europa ja revive!

A ells! de dalt dels nivots ja lo color tremola,
Ab ell sobre la pols la guerra debil cau!!...
Batent palmas pel cel la llibertat revota!...
Radiant baixa a'la terra un angel; es & pau!!

La pau! hora serena
Que ab llàgrimas del cor ma veu saluda;
La pau! que'l mal enfrena,
Borrantne & la arena
La ensangrentada fossa remoguda.

L'apani! l'apani honrosa
Ab cruentas pivas & tos fills comprada!!
Sijerat orgullosa,
Oh patria victoriosa,
Deplegant ta bandera trossegada?
I si enou ve l'atrevida afrenta
A despertar impia,
Creuentlo mort, al herse que dormia,
A la llum y al bramar & la tormenta,
Alla en lo Atlàntic mostrali una fossa,
Tot esprimint la espasa ensangrentada;
I en la veugansa airada,
Cent voltes amossantla en la destruccia,
Assastrava la gloria
A ton carro triunfal enadenada,
I al pes & la memoria,
Muda, a' tos peus, se postrava la historia.

De D. A. L. Quintana.